

Kolegiální organizace Klub českých spisovatelů už po mnoho let pořádá v květnu konferenci a autorská čtení na památku K. H. Máchy. Setkání se konají v Litoměřicích, jsou spojena s výtvarnými výstavami a výstupem na Radobýl. Pro letošní rok se Klub rozhodl máchovské dny rozšířit a kromě konference a čtení v Litoměřicích spolu s Národním muzeem uspořádal máchovský večer na impozantních muzejních schodech.

Večer zazářil dvěma novinkami, jednak byly Máchovy texty čteny česky i německy a večera se zúčastnili Máchovi překladatelé a vydavatelé v Německu, a jednak spolupracovnice Klubu, překladatelka českých autorů do němčiny, píle a ochota sama, paní Silke Klein získala pro máchovský program pěvecký sbor Hlahol a smyčcový orchestr Art-n. Josef Čejka četl česky část z Večera na Bezdězu, J. Konečný, který pro německy vydávanou Českou knihovnu přeložil Cikány, přečetl dramatickou část kapitoly o Bártovi, Vladimír Křivánek kromě Máchových veršů četl máchovské verše vlastní, Jan Cimický přečetl vězňovu promluvu o Zemi z Máje, paní Drubek-Mayer německy přečetla část deníků vydaných v České knižnici a já přečetla poslední Máchův záznam z deníku o tom, jak hasil požár v Litoměřicích, a jeho poslední dopis Lori, napsaný dva dny předtím, než zemřel. Silke Klein pak shromáždila německo-české texty z novin, referující o Máchově významu a smrti.

Smyčcový orchestr Art-n spoluzaložil Roman Z. Novák, sbormistr Pražského Hlaholu, a pod jeho vedením sbor provedl Foerstrovu Noc, Foerstrovy písně Melancholické zastaveníčko a Zhasly zatmělé

byla až krutě moderní, po všech těch Foerstrech, a je prý snazší napsat ji než zahrát. Před závěrem večera Hlahol premiérově provedl máchovskou skladbu Noc Petra Ebena.

Večer moderoval Lukáš Hurník a účastníky vyzpovídal o několika věcech: paní Nataschu Drubek-Mayer o České knižnici, vydávané za podpory Nadace Roberta Bosche nakladatelstvím DVA německy. Ediční rada vybrala pro knižnici 33 titulů, zatím jich vyšlo k dvaceti pěti, a je to jeden z nejzajímavějších výběrů reprezentantů české literatury. Kromě výběru českých filozofů od Husa po Masaryka a Klímy po Kosíka, kromě dopisů Smetany, Dvořáka a Janáčka, kromě antologie poetismu a Čapkových Hovorů s Masarykem celkem překvapivá a nikomu, kromě autorů, nepoplatná řada zajímavých českých jmen a děl. Čep, Karel Čapek, Komenský, Durych, Hašek, Karel Havlíček, Egon Hostovský, Hrabal, Josef Jedlička, ten už zmíněný Mácha, ale zejména jeho deníky a dopisy, Olbracht, Poláček, Součková, Vančura, Weil, Winter, a chystají dopisy Němcové a povídky Jana Nerudy, Terezu Novákovou a Josefa Škvoreckého. K mému úžasu vybrali i Přítelkyně z domu smutku. Jistěže se i na německém velkém, ale tituly přetíženém knižním trhu knížky obtížně prodávají, nadace ale a nakladatel je nabízejí veřejným knihovnám, pokud z jejich textů uspořádají veřejná čtení. V letošním létě, to jsem si přečetla v novinách, po řadě měst pořádali ve Freiburgu Pražskou noc, něco podobného večeru v Národním muzeu, jenomže tam kromě Máchy četli z Čapka, z Kundery, z Hrabala. V Německu prý na tyto večery chodí více obecnstva, než je

hvězdičky zazpíval Stanislav Předota
a orchestr Art-n pod Novákovým
vedením zahrál Pastorály od Karla
Husy a sám sobě Novák řídil vlastní
skladbu F.R.A.G.M.E.N.T.Y na básně
K. H. Máchy. Co nota, to písmeno, řekl
na vysvětlenou, a dohromady vydá
skladba na máchovský fragment.
Skladba to

tomu zvykem
v Praze.

Omlouvám se, že jsem byla až
příliš konkrétní a podrobná, co číslo
večera, to si zasluhovalo pochvalu i
pozornost, a nemohla jsem vynechat
zejména dvě hudební premiéry. A
nemohu přejít mlčením ani premiéru
veršů na máchovské téma.

Vladimír Křivánek: V svět jsem vstoupil

Minula doba sladké blaženosti
kdy samozřejmě bral jsem plody země
a láskou lidí podrážel si boty
jako bůh silný a jako bůh krutý

tehdy i čas se schoval v koutě
jako se světlo schová před slepcem
jediná touha byla nadechnout se
obejmout svět a utopit se v něm.